Sorgarleg og Plycktskilldug
Eru Minnyng
Yfver tha
Edlagøfugu/ Gudhræddu/ og Haadigdaaudugu Høfdyngs
MATRONAM
Ingebiørgu Gysla=Dootter
Hvor ed ad DRottinns Vild og Velthoknan (fyrer tymannleganne/ tho Gude og Henne thægann dauda/
Synumm Elskulega Eckta HErra/ Vel-Edla og Haalærdum Herra Biskupenum/
Hr: Einare Thorsteins syne
Superintendente ad Nordann a Jislande/ Fraaskilinn:)
Anno 1695. in Junio, Christlega burtkalladist; og er aa sama Maanudi ad Holum i Hialtadal Virduglega begrafinn.

Til skyldugs thienustuvilia Merkiss/ Hennar Haagøfugu Hierthreyande Elskenduñ efterlaatinn; og uppsett af Heñar og Theirra medsirgiande Elskara og Tienara
BENEDICTO MAGNI SIGURDIO Isl:

Imprimatur,
C. BARTHOLIN

Rom: 8. 10.
Corpus qvidem mortuum propter peccatum. ——

DUm Titan pelagum subit
Percurrunt tenebræ, lux fugit aurea:
Sic cum vita fugit mare
Mortis lætiferum, nox ruit atria
Cordis tristitiæ; fugans
Lucem lætitiæ funera flentium.
Qvid VITA est pretiosius?
Qvid MORTE est gravius, vel magis arduum?
Qvid PARCA violentius
(Qvæso) mundus habet? qvæ paritèr fores
CRÆSI verberat ac CODRI,
Lignator veluti ligna acie ferit
Non segnis, minima æqvitér
Ac permagna simul, pervigili manu:
Exscindens paritér ROSAS,
Et FLORES veteres; nil speciem morans:
Fæmellas paritèr VIROS,
MORS irata rapit, Sistere nescia.
Inter qvas obiit Suum,
INGEBIORGA diem, svavitèr, ultimum,
Claris nata Parentibus
Fulgebat variis, mitis, honoribus.
Maternos Ea tramites
Trivit, dum viguit, rectà tenens iter
Virgo facta, VIRUM DEI
Nacta est Consiliô, stemmate fulgidum,
ENARUM Patriæ Decus,
Qvô nunc Thule suo gaudet EPISCOPO:
Hinc fructus veniunt boni,
Hinc surgunt nitidi Pignora Lectuli;
Qvæ non fas numerariêr
Succinctô ab calamô, Credo, velocitér:
Sed, qvæso, memoret Deus
HORUM, mente Suâ, sic qvoq; gratia.
Ad MATRONAM iterum redit
Nostri Musa levis, digna canens cedro:
HANC nullum latuit decus,
HANC virtus meritò perpetuò canit:
HUIUS tu lachrimas CODRE,
Impendas cineri, largitèr & diu:
HANC nam Mors rapuit ferox,
Postqvam CHRISTO Animam tradiderat suam.
Finem nunc habet HÆC mali,
Tellus ossa tenet, porro Animam Polus.
Ergo mittite, Svadeo,
Tristes hos gemitus funeris, occines,
Non est mortua, dormitat;
Non MORS, Somnus erit: parcite fletibus.

Sørgelig Klagemaal.

W! Død hvad hår du giort? (hvad hår du mig bedrøvet?)
Et Mord umilt og stort: du hår mig jo frarøvet
Min Glæde/ Trøst og Deel/ min gyldene Clenod
Min ypperste Juveel/ min Lyst i Sind og Mod.
Hvi togst du icke dem/ af Alders Dage mætte?
Hvi Komst du Just her frem? du vild' oss ey forgiætte.
Men see/ hvad hielper her/ lang Sorg/ og Lyk=Sermon?
Hun staar jo ævig der/ for GUD og Lammets Thron'.

—— En Andiñ er Lyf/ firir Riettlætyngar Saker.

Thad er nu allt endt; Aangrid er burthorfid/ gladværdiñ lient: Riettlæte i skijnandi Lioomar thad Lioos/ Lambsins sem ordinn er gyllene Roos: Saalinn er heim kominn/ samfagnid thui/ SINUM Abrahams i/ SINUM Abrahams i.
Veralldar vid thrant/ velskilinn: Eylyfdar Sælgiætid hlaut: mæduna fyrer/ HUN medlæte fann/ med HENNE umm Syder gief føgnudiñ thañ/ ollnmm oss DRottinn; sem æ Syngia maa/ Eylyfft Hosianna Eylyfft Hosianna.

Graf=Skrift.

HEr hviler Legom sit/ Gud=elskende MATRONE,
Naar Siælen lover GUD/ med Engle=Sang og Tone:
Af Jorden dog igien/ paa HErrens Dag opstaar/
Og ved Basunens Liud/ den æviig Fryd indgaar.

Prentet i Kiøbenhafn a

(HH Jur. XXIX 86 71)